

ved Tiden af den Anke, jeg har fremsat imod § 3, tilføie en Nos over Lovforslaget § 4, hvor jeg — jeg glemte det før, men skal ikke tilbageholde det nu — med Glæde har set, paa hvilket Standpunkt den høitærede Justitsminister med Hensyn til Valgretten til Kommuneraadene befinder sig, thi dette hans Standpunkt er meget forskjelligt fra det, som hans ærede Kollega Indenrigsministeren indtager. Her staar nemlig i § 4, at valgberettiget er „enhver fuldb myndig Mand . . . , naar han . . . i det sidste Aar har ydet Bidrag til Kommunen“; hvilket jo er det, vi ønske herne. Den ærede Justitsminister gaar i saa Henseende ikke 30 Aar tilbage, men gaar forud for sin Tid og forud for sin ærede Kollega. Jeg tilstaar, at jeg har læst med stor Interesse, at den høitærede Justitsminister har stillet saa freisindede Forslag, og jeg haaber, at det skal være et Bidnesbyrd om, at vi faae flere af Regjeringens Medlemmer med os, naar vi om kort Tid komme til at forhandle om Valgretten til Kommuneraadene herne i Kongeriget.

Justitsministeren: Naar det ærede Medlem har sættet sin Opmærksomhed paa dette Punkt, saa under det mig, at han ikke har lagt Mærke til, hvad der udtruffelig er oplyst i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, idet det nemlig der, er paa-peget, at Grunden, hvorfor man ikke har villet modsætte sig Forslaget i den Henseende fra Lagtingets Side, er at søge i de Bestemmelser, som allerede nu indeholdes i Loven om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22de Marts 1855 § 2, en Lovbestemmelse, som altsaa netop er givet i 1855. Ærede Medlemmer ville vide, hvorfor jeg henviser til dette Aar, og de ville se, at man i 1855 har fundet, at der som Følge af de ganske særlige Forhold vel kunde være Grund til at opstille nogle andre Bestemmelser med Hensyn til Valgretten deroppe end i Kongeriget

Effersø: Efter hvad den høitærede Minister har oplyst, er det ikke nødvendigt for mig at besvare det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Vette Amts 2den Valgfreds (Berg)

har fremsat, men behøver blot at henvise til de Lovforslagets § 3 vedfødte Bemærkninger, hvor der klart er angivet, hvorfor den foreslaaede Ordning er nødvendig. Oplysningen deroppe er jo for Diebliffet endnu temmelig svag, men vi haabe, at efter at den ærede Rigsdag har bevilget os nogle Smaasummer til at anstafte Skolelærere og Skoler for, skulle vi inden føie Tid komme videre, og man vil da maasse ogsaa snart kunne komme til yderligere at udvikle den kommunale Ordning, men for Diebliffet er det ikke nødvendigt. — Med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) anførte kan jeg ikke andet end være enig med ham i, at det kan være heldigt, at et Udvalg bliver nedsat, ikke saa meget, fordi jeg tror, at der vil ske Forandringer i Lovforslaget, men snarere fordi det efter min Mening vil være en Støtte for Thinget, naar det gjennem et Udvalg, der har prøvet Sagen, bliver opfordret til at vedtage den. Jeg tror nemlig, at der er mange Medlemmer, som ikke kende til de færøste Forhold, men da nu Lagtinget har anført sine Grunde ved de enkelte Paragrafer, vil Udvalget kunne sætte sig fuldstændig ind i Sagen, og Betænkningerne ville derfor vistnok forsvinde. Jeg veed ikke, om den ærede Folkethingsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds har foreslaaet Udvalgs Nedsættelse?

Formanden: Sagens Henvisning til et Udvalg kan ikke foreslaas, før den er henvist til 2den Behandling.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, som vedtoges enstemmig med 72 Stemmer.

S. A. Hansen: Jeg skal i Genhold til det, jeg nylig udtalte, tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Ovennævnte Forslag af S. A. Hansen sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 72 Stemmer.